

РЕШЕНИЕ

№ 2540

гр. София, 26.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 29.04.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на
прокурора Христозова, като разглежда дело номер **1576** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния
кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните
нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на упълномощен представител на М. А. С. към
Агенция Митници против Решение № 150 / 24.01.2011г., по н.а.х.д. № 11086 / 2010
г. на С районен съд, НК, 101 -ви състав, с което е отменено Наказателно постановление
/НП/ № 290/19.02.2009г. на началника на същата М., с което е наложена имуществена
санкция на „Д.“ за нарушение на чл.234,ал.1,т.1 от Закона за митниците.

Иска се отмяната на решението и потвърждаване на НП, като се твърди неправилност
на преценката на съда относно задълженията на търговеца да декларира стока
„кристален силиций“ с произход Т, основани на несъответствие на митническите
декларации съответно за допускане до свободно обръщение и декларацията за износ
на същата стока от Т, като в резултат на това е избегнато плащането на
антидъмпингово мито на същата стока, с което е допуснато неправилно прилагане на
закона - касационно основание по чл. 348,ал.1,т.1 от НПК.

Ответникът „Д.“ -гр С. не е изразил становище по касационната жалба и не е взел
участие в съдебното производство по делото.

Прокурорът дава заключение за основателност на жалбата.

Пред настоящата инстанция не са приети доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1

от АПК и не са правени искания за това.

Административен съд С. - град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд правилно е установил фактическата обстановка, същата кореспондира със събраните по делото доказателства и не е спорна.

Описаното нарушение е извършено на 31.01.2008 г. с подаването на митническа декларация за поставяне под режим свободно обръщение на стока по ЕАД № 08BG005105H0000102/31.01.2008г. .

Съгласно посочената в НП като нарушена правна норма – чл.234, ал.1,т.1 ЗМ, се наказва за митническа измама лицето, което избегне или направи опит да избегне пълно или частично заплащане или обезпечаване на митните сборове или на другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи. В мотивите на НП е установено, че изпълнителното деяние е осъществено чрез деклариране в посочената декларация в клетка 34 държава на произход Т вместо К, което се счита за доказано, тъй като търговецът в същата клетка на декларацията за износ на същата стока от Т, е посочил държава на произход К. Следователно, нарушението е извършено на датата на подаване на митническата декларация.

Съдебното решение на първата инстанция е постановено на 24.01.2011г., като препис от същото е връчено на страните на 02 и 10.02.2011г. Следователно след постановяване на обжалваното решение но преди подаване на касационната жалба по делото от датата на извършване на нарушението – 31.01.2008г., са изминали повече от три години, като изтичането на този срок води до погасяване на възможността за продължаване на административнонаказателното производство на основание настъпила абсолютна давност, за което съдът следи служебно

Давността не е изрично предвидена като основание за прекратяване на административнонаказателното производство, но чл.11 от ЗАНН препраща за неуредените в закона случаи по отношение на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността и др., към нормите на Наказателния кодекс, с оглед на което е приложима разпоредбата на чл. 81, ал. 3, вр. чл.80, ал.1,т.5 вр. ал.3 НК по въпросите за прилагането на абсолютната давност.

Така към казуса по делото е приложим чл. 80,ал.1,т.5 НК според който наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в срок от две години, но независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в същата разпоредба, както предвижда чл.81,ал.1 от този кодекс. Следователно, в

случаите, в които законът предвижда наказание "глоба", респ. "имуществена санкция", възможността дадено лице да бъде санкционирано се изключва с изтичане на 3-годишен срок от извършване на деянието.

По съображения за изтичане на абсолютната давност, като основание за прекратяване на административно–наказателното производство, обжалваното решение е правилно като краен резултат за постановената отмяна на НП и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – С. град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение № 150 от 24.01.2011г., постановено по н.а.х.д. № 11086/2010г. на С районен съд, Наказателна колегия, 101-ви състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.